

ДЕТСКА РАДОСТЪ

ГОДИНА ТРИНАДЕСЕТА

1927—1928

КНИЖКА ВТОРА

ИГРА

Прибра си Слънчо децата
и златни порти затвори.
Полегна да си почине,
сладка го дрѣмка обори.

Почука нѣкой на порти,
Слънчова майка попита:
„Кой чука?“ Гласъ ѝ отвърна:
— Слънчова щерка честита!

— „До сега, внучке, де бѣше?
Татко ти порти заключи.“
— Бѣхъ при засмѣни играчи
и нова игра научихъ!

Засмѣ се майка Слънчова:
— „Прехврѣкнѣй, рече, огради!
Крилца ти баба дарява,
татко ти да не угади.“

И тая щерка крилата
Игра я всички наричатъ.
Навредъ я търсятъ децата
и до едно я обичатъ.